

POSUDEK VEDOUCÍHO PROJEKTU

Název práce: CENTRUM DUŠEVNÍHO ZDRAVÍ „Pod Slovany“

Vedoucí práce: Ing.arch.Michal Kuzemský

Diplomantka: Bc. Silvie Krčilová

Silvie Krčilová zpracovávala zadání, které je podrobně popsáno v „Zadání diplomní práce“. Program navrhovaného domu je záměrně několikrát menší než zadaná „parcela“, resp. místo k řešení. Z několika důvodů. Jedním z nich bylo, že diplomanti museli učinit rozhodnutí kam v rámci řešeného místa dům umístit, tedy jak relativně malým domem uchopit větší území a jak se zbytkem území naloží a učiní celé území srozumitelným, tedy ne rozpačitě zbytkovým, jak je tomu nyní.

Jemnost. První slovo, které mě napadá.

Realističnost je to druhé slovo.

Silvie navrhla jemný a realistický dům. Program koncentrovala na praktické minimum a během práce jej neztvrdila. Formu domu podřídila účelu. Estetika vnitřku i vnějšku jsou v akordu. Podle mého soudu se autorce podařilo odhadnout či navrhnout široce akceptovatelnou formu, která nebude budit kontroverze. Klid, který je zřejmý zvenčí může vevnitř mít terapeutický účinek. Dům nás nenechává na pochybách, že jdeme do malé instituce. Může to být mateřská školka, zubní středisko, stacionář pro seniory i centrum duševního zdraví. Laskavost je tak nabíledni, že mám dojem, že Silvie našla možný obraz Centra duševního zdraví. Poměrně jednoznačný obraz občanské stavby podobného zaměření, včetně ekonomické relevance. Uvnitř je dům přehledný, se skoro nezbytným zenitálním světlem, které velmi uklidňuje. Rozumné rozvržení pouze do dvou podlaží, příjemně a pragmaticky tak převažuje horizontální rozvrh provozu. Díky dobře umístěnému schodišti se zrcadlem a řečeným zenitálním světélkem dům navozuje pocit jednopodlažního provozu. Kontakt je evidentní. Stejně tak bezproblémové napojení na zahradu Centra a malou exteriérovou piazzetu.

Má to však háček. Je malý, ale existuje. Rozhodnu-li se navrhnout velmi konsenzuální a realistickou stavbu, je velmi těžké uhlídat druhou stranu mince práce architekta, v tomto případě architektky. Originalita, bušící srdce, zapamatovatelnost ... v podstatě všechno to, na co se školí ego architekta, a tvrdím, že v tomto ohledu správně. Je to tenká hrana. Tu minci je třeba koulet na hraně.

Zkusím vysvětlit svojí tezi. Tvrdím, že Silvie navrhla dům originální a splňující kritéria „high architecture“. Speciálně pak pokud sleduji to, co se v zahraničí děje. Je to o jemnostech. Tyto jemnosti autorka špatně prezentuje. Vlastně ne špatně, ale stejně nenápadně jako ony samy jsou. Tvrdím, že jemné překryvy omítkových rizalitů, kontrast velikosti oken, zaoblení hřebene měděné střechy jsou v realitě dostatečné. I toto moje tvrzení má omezenou licenci. Myslím, že to Silvie měla risknout a přidat ještě cosi. Jak to cosi vysvětlit? Plečnik se mi honí hlavou, vite? A nebo třeba kýč. Znáte ten domeček městských lázní na Nábřeží kapitána Jaroše co má na střeše velkou zlatou labuť? Jasně, když učitel u diplomu řekne svojí kolegyni,

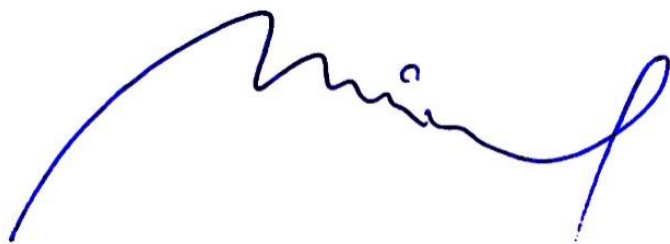
ať riskne tu labuť a ještě jí to ten vůl ukáže na internetu, definitivně tu cestu zavře. Tak to jsem udělal. Omlouvám se. K představené práci mám větší úctu, než se zdá, ale žádal bych něco malinko navíc. Hmm, taky to mohl být syndrom diplomního projektu. Silvii totiž znám z jiného projektu, který kdysi v našem atelieru dělala a byla to právě ona, kdo nasadil etalon originality a solidnosti zároveň. Takže vlastně strach nemám.

A něco důležitého: to co mi chybí na domě, tak existuje z druhé strany. Silvie perspektivu zespoda z ulice Pod Slovany ukazuje málo, ale byla to právě tato, která nás všechny odrovnala. Prostá zeď skoro do špičky s dekorovanou brankou jak od Trnky. Jestli někdo během semestru rehabilitoval a odjistil odvahu používat zeď jako městotvorný prvek, byla to Silvie.

Mám radost, že se Silvie rozhodla diplomovat v našem atelieru. Vážím si její citlivosti a smyslu pro ... no nazvěte si to, když se někdo rozhodne navrhovat neviditelné. Realismus? Úcta k lidem?

A ještě jedna drobnost. I když jsem Silvii do hotové práce permanentně kecal, udržela nervy na uzdě a navrhla to, co chce ona, ne já. Což znamená, že studentsví během diplomu skončilo a teď s úctou gratuluji svojí kolegyni za velmi jemnou práci.

(Navrhují **B.**)

V Praze dne 11.6.2018 Michal Kuzemský